מקרא - ספר תרגול

פסק ובאר את הגמרא

דף כז.

בא"ד אומן מפוכח אם נאנס במקום שוכח קוראים
היכי דמי? אילימא באתרא דכדא לא קרו
קוראים כך הני קוראים
חבית וחבית לא קרו כדא הא לא קרו לה! לא,
לעיל שהרוב קוראים לכך כך לחבית
צריכא, דרובא קרו לה לכדא כדא ולחביתא
חבית ויש אם שקוראים לחבית כך
חביתא, ואיכא נמי דקרו לחביתא כדא
ולכך חבית שתאחר לך אחרי רוב
ולכדא חביתא, מהו דתימא זיל בתר רובא!
בא להשמיענו
קמ"ל, דאין הולכין בממון אחר הרוב:

סמן בצבע

הפניה לספר לימוד

שאלות לגמרא (עמ' 49 בספר הלימוד)

הוראות

ענו על השאלות / סמנו את התשובה הנכונה

- **במסגרת הגמ' - סמן בצבע** את שתי השאלות הראשונות, את המילים שנשאל חכם שאלה ואת הפתיחה לפתרון הבעיה ממקור תנאי.

ביאור משפטים

1. כתוב את המשפטים הבאים בלשון הגמ':

א. נגנב למארחו כוס של כסף. _____ _____ _____ _____ _____

ב. ראה את אותו תלמיד ישיבה. _____ _____ _____ _____

ג. ניגב ידיו במגבת של חבירו. _____ _____ _____ _____

ד. זהו הגנב. _____ _____

ה. לא איכפת לו, מהממון של חבירו. _____ _____ _____ _____ _____

2. הסבר מה הן "כריכות"? [העזר ברש"י ד"ה: כריכות]

א. עומרים קטנים.

ב. עטיפות של מחברות וספרים.

ג. חבילות של תבואה הקשורות בחבל.

שאלת ברירה

3. הקף את המילה הנכונה:

מאבד הממון: התייאש / אינו התייאש **מאבידתו,**

והוא מסנן את החול, רק בכדי למצוא את: ממונו / ממון אחר, **ולכן המציאה שייכת:** למוצא / למאבד

4. מדוע סימן זה, לא מועיל להשיב את המעות?

[העזר ברש"י ד"ה: המוצא מעות]

שאלה פתוחה

מסגרת הגמרא לפיסוק וביאור הסוגיא

צריכי בגמ', מדוע

4 דוקא שיש עדים שמעידים שהאבידה שייכת לו, או שיש לו סימנים בגוף האבידה, צריך להחזיר.

1 או להחזיר את החמור בסימנים שבאוכף הייתי אומר לא מחזיר.

2 אבל להחזיר חמור שיש עדים שמעידים שהאוכף של פלוני.

5 לכן נכתב בתורה "חמור", ללמדנו שמחזיר "חמור" בסימנים שבאוכף.

3 אם היה נכתב בתורה רק "שמלה", הייתי אומר שמחזיר אבידה.

כתוב את התשובות בטבלה

אלו מציאות	
של מי?	של המוכר
ואלו	
מי הם?	המציאות
חייב להכריז	
מי המכריז?	המוכר

6. הקף: נכון / לא נכון

- משתמש בכלי עץ, בשביל לחזקם ..... **נכון** / **לא נכון**
- משתמש בכלי נחושת במים, אבל ..... **נכון** / **לא נכון**
- משתמש בכלי כסף במים קרי ..... **נכון** / **לא נכון**

טבלת השלמה

7. השלם את הטבלה, לפי תירוצו של רב זביד

	משנתינו ובריית א'	ברייתא ב'
עוסקת ב	סל קרוע ופירות	גיגית ופשתן
הכלי [דין וטעם]	של המוכר	
הפירות / הפשתן [דין וטעם]	בוודאי נפלו ממנו	יש סימן וחייב להכריז

אוצר מילים			
של המוצא	חייב להכריז	יש סימן	גיגית ופשתן
לא נפלו ממנו	בודאי נפלו ממנו	סל קרוע ופירות	

השלמת טקסט

8. קב בארבע אמות, זה כמות מועטת ולא **,** חשובה **, בעליהן** מפקירין

שחצי קב בשתי אמות, זה גם כמות מועטת ולא **,** חשובה **ובעליהן** מפקירין **?!**

אוצר מילים				
מפקירין	מפקירין	ולא חשובה	ולא חשובה	מפקירין

אוצר מילים

9. (הקף את המילה הנכונה) לשיטת רבא.

- לשיטת ת"ק יכול להיות שסימן היבלת הוא של אדם אחר ולא של בעלה ..... **נכון** / **לא נכון**
- לשיטת אלעזר בן מהבאי, סימן היבלת יכול להימצא רק אצל בעלה ..... **נכון** / **לא נכון**
- לשיטת ת"ק יכולה להינשא מכיוון שסימן היבלת היה לבעלה ..... **נכון** / **לא נכון**
- לשיטת אלעזר בן מהבאי, אסורה להינשא ..... **נכון** / **לא נכון**

נכון / לא נכון

10. סדר את המשפטים לפי הסדר הנכון.

2 אמרו לו, הבנו לא נכון את השאלה, וכוונתינו שאינך רמאי.

4 בא לפני רבה בר רב הונא ליטול אבידתו.

סידור משפטים

1 שאל אותם, האם אתם יודעים שהוא רמאי? הלך והביא עדים

5 אמרו לו כן, התפלא אביו של רב פפא ותמה: וכי אני רמאי?!

3 נמצא חמורו של אביו של רב פפא.

6 אמר לו תביא עדים שיעידו שאינך רמאי.

מתח קו

11. מתח קו, בין המילה בפסוק, לדרשה שלה שנדרשה בברייתא בסימן החמישי.

רובץ שרגיל לרבוץ - חייב לפרוק	אבל משא שמעבר ליכולתו לנשוא - אינו חייב לפורקו
רובץ, דוקא שנפל מכובד המשא - חייב לפרוק	נפל ממנו המשא - אינו חייב לפורקו
דוקא שהמשא עדיין עליו - חייב לפורקו	ולא רבצן - רגיל לרבוץ תחת משאו - אינו חייב לפורקו